

וכלים אוכלמים ונגהנים, כל אחד ואחד כמו שראוי לו.

מפני וلهלאה יאמר אדם צורות שלו בו (של לבו), זהו שפטותם שם יענך ה' ביטום ערחה. כדי להפוך את שיוושבת בצרה, כלם להפוך את כלם להיות סגנוניים על האדים. ועל זה כתוב (טהילים קמ"ה) אשרי העם שכבה לו וגוו.

רבי שמעון היה הולך לטבריה. פגע בו אליהו, אמר לו, שלום לך מורי. אמר לו רבי שמעון, מה עוסק הקדוש ברוך הוא בركיע? אמר לו, בקרבנות עויסק, ואומר דברים חדשים ממש. אשريك! ובאתי להקדמים לך שלום, ודבר אחד רוץ אני לשאל מפרק לסתפים; בישיבתך של הרקיע שאלו שאלות: העולם הבא אין בו אכילה ושתייה, והרי כתוב (שיר השירים ח) באתי לנני אחתי כלה וגוו, אכלתי יעריך עם דבשיך וגוו. מיא אין בו אכילה ושתייה, הוא אומר אכלתי יעריך עם דבשיך עם דבשיך!

אמר רבי שמעון, ומה קדוש ברוך הוא מה השיב להם? אמר לו, אמר הקדוש ברוך הוא, הרי בר יוחאי אמר, ובאתי לשאל מפרק. אמר רבי שמעון, כמה חביבות חביב הקדוש ברוך הוא לכונסת ישראל, ומרבו אהבה שאחוב אותו, שניהם מעשי ממה שהוא עוזה. שאף על גב שאין דרכיו באכילה ושתייה - בוגל האהבה, אכל ושתה. הואיל ובא אצל, עשה רצונה. כלה נכנסת לחפה ורוצה לאכל, אין זה דין שיأكل חתינה עמה אף על גב שאין דרכו לעשות כן? זהו שפטותם באתי לנני אחתי כלה. הואיל ובאתי אצל ולעלות עמה לחפה, אכלתי יעריך עם דבשיך וגוו.

(טהילים קמ"ה) יביעו. ירגנו. יאמרו. ידברו. ובכללו אכלין ותהנין כל חיד וחד בדקא חי לייה. מבאן ולהלאה לימה בר נש עקרו דיליה ביה (ס"א רלביה), הרא הוא דכתיב, (טהילים כ) יענך יי ביטום ערחה. (עמ"ק) בעופרתא דיתבא בעקרו, לאתתפכא כלhone סיגנירין עליה דבר נש. ועל דא כתיב (טהילים קמ"ד) אשרי העם שכבה לו וגוו. רבי שמעון היה איזיל לטבריה, פגע ביה אליהו, אמר ליה שלמא עליה דמר. אמר ליה רבי שמעון, بما קא עסיק קדשא בריך הוא ברקיע. אמר ליה בקרבות עסיק, ואמר מלין חדתין ממש, זכה אתה, ואתינא לאקדמא לך שלם, ומלה הרא בעינא למשאל מנה, לאסכמא. במתיבתא דרקיע שאלאתא שאילו, עלמא דאתי לית ביה אכילה ושתייה, והא כתיב (שיר השירים ה) באתי לבני אחתי כלה וגוו, אכלתי יעריך עם דבשיך וגוו. מאן דלית ביה אכילה ושתייה, איהו אמר אכלתי יעריך עם דבשיך!

עם דבשיך שתיתי ייני עם חלבוי!
אמר רבי שמעון, וקודשא בריך הוא מאי קא אתיב לון. אמר ליה, אמר קדשא בריך הוא, הא בר יוחאי יימא. ואתינא למשאל מנה. אמר רבי שמעון, כמה חביב חביב קדשא בריך הוא לכונסת ישראל, ומטעיגאו דרחימיו דרחימים לה, שני עובדי ממה דהוא עבד.
דאף על גב דלאו אורחות במייכלא ומשתיה, בגין רחימותא, אכילד ושתה. הואיל ואתי לגביה, עביד רעומתא. כלה עיילת לחופה, ובעת למיכל, לית דין דיבוק חתנה בהדרה, אף על גב דלאו אורחות למעדת הבי. הרא הוא דכתיב באתי לנני אחתי כלה. הואיל ואתינא לבגה, ולמייעל בהדרה לחופה, (דף ר' בע"א) אכלתי יעריך עם דבשיך וגוו.

וילפינן מדור, שהזמין למקודש בריך הוא, ושנגי ברוך הוא ושנה מעשי ממה שדרקי של המקודש ברוך הוא, והקדוש ברוך הוא קבל ועשה רצונו. זמן לפולק והמלכה עמו - זהו שפתות (תהילים קלט) קומה ה' למנוחתך אפה וארון עוז. מלך מלכה כאחד, כדי שלא להפריד אותם, שניהם כלים ושנה מעשים של הפלך.

זהו שפתות (שם) כהניך ילבשו אדק וחסידיך ירגנו בעבור דוד וגנו. כהניך ילבשו אדק? לוייך צרייך לכתוב! שהרי אדק מצד הלוים הוא. וחסידיך ירגנו? לוייך לוייך ירגנו צרייך לכתוב! שהרי רגה וזרמה היא בלילה. והוא שניה אמר כהניך וחסידיך, שהם מצד תימן.

אמר לו הקדוש ברוך הוא, דוד, אין לך כי. אמר דוד, בעבור דוד עבדך אל פשב פנוי משיחך. תקון שאני מקנתי, אל תשנה אותו. אמר לו, דוד, הואיל וזמנת רצוני. ולפניהם מכאן דרכם העולים, שמי שמנפן לאחר, אותו שבא אצליו יש לו לעשות רצונו אף על גב שאין דרכו בכה.

כה (בראשית כה) ויקח מאبني המוקום וגנו. הואיל ובאה חתן אצל הפללה, אף על גב שאין דרכו לשכבר אלא בכרים וכסתות, והיא נתנה לו אבני לשכבר - הפליל ברכzion הלב. זהו שפתות וישכבר במוקום ההוא, על אותם אבניים, אף על גב שאין דרכו בכה.

אף גם כאן, אכלתי עיר עם דבש - אף על גב שאין דרכו בכה, בגין אהבה של הפללה. ועם כל זה בביימה של הפללה, ולא

וילפינן מדור, הזמין לקודשא בריך הוא, ושנגי עובדי מטה דארחו דקודשא בריך הוא, וקודשא בריך הוא קביל ועביד רעותה. זמין למלא ומטרוניתא בהדריה, הדא הוא דכתיב, (תהלים קלט) קומה יי' למנוחתך אתה וארון עוז. מלא ומטרוניתא בחדרא, בגין דלא לאפרשה לון, שני מאנין, ושנגי עובדין דמלכא.

הדא הוא דכתיב, (תהלים קלט) כהניך ילבשו אדק וחסידיך ירגנו, בעבור דוד וגנו. כהניך ילבשו אדק, לוייך מיבעי ליה, הדא אדק מטהרא דלייאי איה. וחסידיך ירגנו, לוייך ירגנו מיבעי ליה, הדא רפה וזרמה בליאי נינהו, ואיהו שני ואמר, כהניך וחסידיך, דאיןון מטהרא דימנא.

אמר ליה קדשא בריך הוא, דוד לאו אורח דילוי הци. אמר דוד, בעבור דוד עבדך אל פשב פנוי משיחך. תקונא דאנא תקינות, לא תשנה ליה. אמר ליה, דוד, הואיל וזמןית לי, אית לי למעבד רעותה, ולאו רעותה. וילפינן מהאי, אורחה דעלמא, דמאן דמן לאחרא, ההוא דאתמי לגביה, אית ליה למעבד רעותה, אף על גב דלאו אורחיה בכה. בכה (בראשית כה) ויקח מאبني המוקום וגנו, הואיל ואתא חתן לגביה כלה, אף על גב דלאו אורחיה למשבב. אלא בכרים וכסתות, ואידי יהבה ליה אבני למשבב, כלל יקבל ברעותה דלא. הדא הוא דכתיב, וישכבר במוקום ההוא, על איינון אבני, אף על גב דלאו אורחיה בכה.

אוף נמי הכא, אכלתי עיר עם דבש אף על גב דלאו אורחוי בכה, בגין רחימתו דבללה. ועם כל דא בבייטה דבללה ולא באתר אחרא. באתר אחרא.